

ונש��יוו בפרקם.

פתח הוא ואמר, (שם ט) ובגפּן שלשה שרים וגוי. עד אין חווילן הדבר, שהרי מכאן והלאה חווילן היה, שפטות וcosa פרעה בידיו. אבל חווילן דבר היה בגלי יוסר ולבשו, שיישמעו יוסף וידע.

שנינו, שבעה רקיעים הם, והם, (שבעה) היכלות. וששה הם, וחמשה הם, וכולם יוצאים מתחזין עתיק עליון. אותו אין משכו יעקב מרחוק, וסתור מענבי אומה הפגן. אז יעקב המשיך אותו יין שנראה לו, ושמחה אותו יין ויבא ושתה. זהו שפטות (שם כ) ויבא לו יין וישת. פאן נכלל למלטה ולטפה. ولكن הרחיק הדבר, ומஸכו בנסיבות שמי תנוועות, והיננו לו. לו למתה, לו למלטה.

(בשני אגדיםacha).

חנוך מטטרון אמר, ויבא לו יין - שם מים באותו יין. אם לא ישם בו מים, לא יכול לסבול, ונאה אמר חנוך מטטרון. ומשום זה המשיכו בשני טעמי, שהרי בשני אגדים אחות, ואותו יין הולך מדרגה לדרגה, וכל הטעמים בו, עד שיוסף הצדיק טעם אותו, שהוא דוד נאמן. זהו שפטות (שר השירים ז) בין הטוב הולך לדודי למשרים. מהו כיין הטוב? שבא יעקב ושם בו מים. זהו יין הטוב וכך זה, כמו שאמר חנוך מטטרון. ומה רב אלעזר ותמה רבוי אבא. אמרו, הרי בין (ס"י מלוא) שלך הוא נצח מלך קדוש על פי (פה) רוח הקברש.

אמר לו, עד עתה אתה גפן מחתה לעשות פרות. ובגפּן - זהו גפן הנודעת בקדש. משום שיש גפן אחרית שנקראת גפן נכירה, וענבה אינם ענבים, אלא

דאשׂתמוֹדָעָא בקדשא. דאייה אקרי גפן נכירה.

איןון, ומצלחן בידך, אותו ינסקווהו במלקדים. **פתח** אייה ואמר, (בראשית מ) ובגפּן שלשה דהא מכאן ולהלאה חווילן דיליה דלה, דכתיב וכוס פרעה בידך. אבל חווילן דלה, בגיןיה דיוסף דלה ולבשרא ליה, דישמעו יוסף וינדע. בגיןן, שבעה רקייעין איןון, ואנון (שבעה) היכlein. ושית איןון, וחמש איןון, וכלהו נפקי מגו יין עתיקא עלאה. ההוא יין ממשיך ליה יעקב מרחק, וסחיט ליה מענבים דההוא גפן. פאן, יעקב אמשיך ליה ההוא יין דקא אהציז ליה, וחדוי ושתה. הדא הוא דכתיב, (בראשית נ) ויבא לו יין וישת. הכא אתכליל עילא ותמא. ועל דא ארליך מלה, ומישיך לה במשיכו דתרי תניעו, והיינו לו.

לייה לתמא, ליה לעילא. (בראשית סדרו אחד). **חנוך** מטטרון אמר, ויבא לו יין, דארמי מיא בההוא יין, ואי לאו דארמי ביה מים, לא יכול למסבל, ושפיר אמר חנוך מטטרון. בגין כך אמשיך לו בתורי טעמי, הדא בתראי סטרין אחד, וההוא יין איזיל מברגא לדרגא, וכלהו טעמין ביה, עד דיוסף צדיקא טעים לייה, דאייה דוד נאמן, הדא הוא דכתיב, (דב' השירים ז) בין הטוב הולך לדודי למשרים. (דב' קפ"ט נ"ב) מהו כיין הטוב. דאתא יעקב וארמי ביה מיא, דא הוא יין הטוב והכי הוא, כמה דאמר חנוך מטטרון. תווה רבוי אלעזר, ותווה רבוי אבא, אמרו הא חמרא (ס"י פלא) דילך, הוא נצחת מלאכה קדישא, אפומא (נ"א פומא) דרוחם קדשא.

אמר ליה, עדבען ההוא גפן מחייב למבעד פירין. ובגפּן: דא אייה גפן אמר ליה, עד בען ההוא גפן מחייב גפן: דא אייה גפן